

آل سعود توانایی اداره حرمین شریفین را ندارد

بازرسان آژانس سه‌شنبه در تهران

چشمان آمریکا در پارچین

وزارت بهداشت درباره وابستگی به مواد مخدر با عرضه تنباکوهای شیشه‌ای هشدار داد

مواد مخدر در قلیان‌ها!

مخالفت مجلس نمایندگان با «برجام»

۱۸ درصد سایپا و کل شرکت دخانیات بدون آگهی واگذار شد

۱۳ هزار میلیارد واگذاری مشکوک

کارت زرد به داور!

ایمان امینی

مراسم جشن روز ملی سینما پنجشنبه شب گذشته در کاخ موزه سعدآباد برگزار شد. میهمان ویژه این مراسم مطابق هر سال وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی بود. طبق تمام برنامه‌های فرهنگی، اجتماعی، ورزشی و حتی بهداشتی و درمانی این روزهای کشور، این برنامه هم با مسائل هسته‌ای و فتح‌الفتوحی به نام برجام شروع شد البته از آنجا که نماز بی‌وضو اعتباری ندارد، تعریف از این دولت بدون تخریب آن دولت هم جایگاهی ندارد که البته به علت ازدیاد تذکر از آن صرف‌نظر می‌کنیم

حضور عوامل و متولیان بخش به اصطلاح فرهنگی فتنه و خوش و بش وزیر فرهنگ با آنان نیز از حاشیه‌های پررنگ‌تر از متن این مراسم بود اما نکته جالب در میان این همه حواشی گوشه‌ای از سخنان وزیر ارشاد است که بیش از من و شما باید نمایندگان مجلس را به تامل وادارد. جنتی که ظاهراً با دیدن چند عنصر فتنه‌گر، حواشی پرت شده بود و دل به دریای هر حرفی زده بود، در حالی که گویی دیگر هیچ مانعی در سر راه خود نمی‌بیند، با اعتماد به نفسی مثال‌زدنی، پیشاپیش اعطای سومین کارت زرد مجلس را به خود تبریک و تهنیت گفت!

جنتی ابراز داشت: «شما اطلاع دارید که من تا به حال ۳ کارت زرد گرفته‌ام و سومین کارت زرد هم در راه است. اینها هم فقط به خاطر فیلم «قصه‌ها» است. فیلم «قصه‌ها» را به علت اینکه خیلی روی آن جنجال شد خودم شخصاً دیدم و متوجه شدم هیچ مشکلی ندارد. وقتی هم مشکل ندارد اجازه اکران به آن داده شد و پای این تصمیم هم ایستادهاجم. توجهی نمی‌کنیم که کسی انتقاد کند یا در مجلس باعث سوال یا استیضاح می‌شود.»

پارلمان یا مجلس نماد قانونگذاری و البته مردمسالاری است و آنگونه که رئیس‌جمهور در جلسات مختلف به کرات فرموده‌اند، حتی ایشان هم سوال یا استیضاح را از حقوق مجلس می‌دانند. حال اینکه یک وزیر جایگاه نظارتی مجلس را زیر سوال برده و خط و نشان بکشد بیش از آنکه به حیای گریه مربوط باشد به اهالی دیزی مربوط است. نه آنکه جنتی یا هرکس دیگری که در کابینه کارت زردی‌ها ادامه حیات دارند خیلی شجاعت دارند برای اصرار بر فلان عملکرد لکن عده‌ای هستند که اصرار دارند بر مماشات...

ادامه در صفحه ۵

شمار قربانیان جمعه خونین مسجد الحرام به ۱۰۷ تن رسید

توفان بی‌کفایتی

■ منابع آگاه از احتمال افزایش قربانیان این فاجعه خبر می‌دهند

نگاهی به تیپولوژی نوکار گزاران

ابراهیم مفیدیان‌نابینی

کارکنان آن یادآور شد اجاره دادن ساختمان محل کار بازده اقتصادی به مراتب بیشتری نسبت به چرخاندن مجموعه یک مشت حقوق‌بگیر دارد و همه چیز را باید بر مبنای سود و زیان اقتصادی آن سنجید. به همین خاطر یک به یک امکانات رفاهی ابتدایی کارکنان و حتی قراردادهای کاری آنان زیر تیغ سودمحوری مدیر یادشده قرار گرفت.

«م-ن» از جمله چهره‌هایی است که به کاربرد افعال معکوس معروف است به عنوان مثال پس از تاکید موکد وی بر گران نشدن برخی کالاها بلافاصله اعلامی مبنی بر افزایش نرخ همان دسته از کالاها و خدمات از سوی مسؤول مربوط صورت می‌گیرد!

«هرچ» در تقسیم کار نوکار گزارانی‌ها مسؤولیت اعلام مقصر کاستی‌ها و ضعف‌ها و معرفی مقصران در میان مسؤولان پیشین اجرایی و پرونده‌گشایی تخلفات مالی، قانونی و... علیه آنان را برعهده دارد. جلوه دیگر تیپیکال نوکار گزارانی‌ها در مواقع گفتار شماری آشکار می‌شود که به صورت پیاپی بر قانونگرایی تاکید دارند اما تنها حاضر به پایبندی به تفاسیر به رأی خود هستند و قانون را به شکل ظرفی برای محافظت از منافع گروهی و تشکیلاتی خود می‌بینند. این عده از امکان نقد و آزادی بیان در بازنمایی ضعف‌ها و کاستی‌های دولت سخنی می‌گویند اما در عمل هیچ گونه انتقادی را بر نمی‌تابند. در مجموع ویژگی‌های تیپیکال مشترک نوکار گزارانی‌ها را می‌توان در افرار در دستاوردها، نادیده گرفتن کاستی‌ها و تحمل نکردن انتقاد، تمرکز مضاعف بر تجربه‌گرایی و تخصص‌محوری، دیگرگون نشان دادن واقعیت‌های اجتماعی، محافظه‌کاری در تصمیم‌سازی‌های کلان اجتماعی، اقتصادی، تلاش برای چانه‌زنی با جهان خارج، تمرکز بر مسائل سیاست خارجی و اقتصاد و کم‌توجهی به امور فرهنگی و اجتماعی، کم‌اهمیت دانستن بحث عدالت اجتماعی و تاکید بر اقتصاد لیبرال، توجه به ظرفیت‌های تحزب و بازگیری افلاطنه سیاسی مشاهده کرد.

ارتباط با ما در شبکه‌های اجتماعی

۰۹۲۱۸۳۶۴۷۹۶

حق الناس بودن رأی مردم و بازی زنجیر‌های‌ها

دکتر سیدپویان حسین‌پور*

دفعه‌های انتخاباتی و غیرقانونی بودن انتخابات و توجه به نگرش و سلیقه سیاسی مردم در مدیریت امور کشور اعم از امور تقنینی و اجرایی، به‌عنوان یکی از اصول اساسی در چارچوب تحقق مردمسالاری دینی به‌شمار می‌رود و این مساله در طول دوران پس از انقلاب اسلامی چه در زمان حیات حضرت امام راحل و چه در زمان رهبری حضرت امام خامنه‌ای، به‌عنوان یکی از بنیان‌های مدیریت و راهبری کشور نمود داشته است و نمونه‌های تحقق این رویه را در انتخابات‌های گوناگون برگزار شده در طول ۳۷ سال گذشته می‌توان مشاهده کرد.

رهبر حکیم انقلاب در دیدار اخیر خود با جمعی از مردم، با تأکید بر «حق الناس بودن رأی مردم» ایستادگی خود بر نتایج انتخابات در مقابل فتنه‌گری بعضی جریان‌ها شکست‌خورده سیاسی در سال ۸۸ را «دفاع از حق الناس» عنوان فرمودند. حضرت معظم‌له همچنین تخریب و تخطئه نهادهای انتخاباتی مثل شورای نگهبان قانون اساسی توسط بعضی رجال و جریان‌ها سیاسی را به «ایرادهای دروغین» تعبیر کرده و تصریح کردند دفاع از حق الناس در عرصه انتخابات در ۲ سطح «دفاع از رأی مردم» و «دفاع از نهادهای همچون شورای نگهبان» معنا پیدا می‌کند. اما آنچه در این میان جالب توجه می‌نماید، نه توضیح مجدد این مساله در عملکرد رهبر معظم انقلاب که در نوع واکنش جریان‌های سیاسی داخل کشور بویژه در بین جریان موسوم به اصلاح‌طلب نسبت به این بیانات است، رسانه‌های این جریان که بنا بر نظر بسیاری از کارشناسان و صاحب‌نظران از یک اتاق فکر واحد تغذیه می‌شوند، با عبور آرام از کنار سایر بیانات رهبری، صرفاً بر بخش «حق الناس بودن رأی مردم» تمرکز کرده و این تعبیر را به‌عنوان تیتز اصلی خود انتخاب کردند!

این جریان که در طول سال‌های پس از شکل‌گیری خود در اواسط دهه ۷۰، همواره به مساله انتخابات از دید یک فرصت برای کسب قدرت و به چالش کشیدن اساس و بنیان انقلاب نگریسته است، همواره در ایام پیش، حین و پس از انتخابات، با رویکردهای تخریبی به این عرصه وارد شده است.

اصلاح‌طلبان چه در ایام انتخابات سال ۷۶ ریاست جمهوری و چه در ایام انتخابات مجلس ششم در سال ۷۸ و چه در انتخابات‌های بعدی نظیر انتخابات ریاست جمهوری دوره نهم، در ایام قبل و حین انتخابات با اتخاذ سیاست تخریب

ادامه در صفحه ۵

روزنه

طی دهه‌های گذشته شاهد دوره‌های گوناگون سیاست‌ورزی در کشور بوده‌ایم که با تغییر دولت‌ها از پس انتخابات‌های ریاست‌جمهوری آغاز و پایان یافته است. در این میان شکل و شمایل کارگزاران دولت‌ها از نظر طبقه اجتماعی و اقتصادی، افکار و اندیشه‌ها و عقاید، سابقه سیاسی و کارنامه اجرایی و حتی طرز لباس پوشیدن و آراستن ظاهری، نشان‌دهنده نوعی همگونی و اشتراک نسبی بین آنان بوده است.

با پایان دفاع‌مقدس، دولتی بر سر کار آمد که دستور کار اصلی آن بازسازی کشور پس از ۸ سال جنگ بود اما در فرآیند بازسازی آسیب‌هایی آشکار شد که عملکرد مسؤولان دولت‌های پنجم و ششم را به میزان زیادی زیر سوال برد از جمله گسترش فساد اقتصادی، رشد شمار نوکیشان سیاسی و اقتصادی، افزایش رانت‌خواری و نیز بی‌عدالتی و شکاف‌های اجتماعی و اقتصادی. به موازات این کارنامه متفاوت با دولت‌های قبلی، تیپ مسؤولان اجرایی نیز از جنبه‌های مختلف دچار تحول شد به شکلی که عنصر تعهد مدیران اجرایی و دولت به شکلی متخلخل درآمد و در این خلل‌ها شرافتی‌گری، سودجویی شخصی و گروهی، فاصله‌گیری از علمه جامعه و کم‌رنگ شدن ارزش‌های انقلابی، جای گرفت. در ۸ سال دوره اصلاحات به نوعی این ویژگی‌ها به حلقه مسؤولان دولت‌های هشتم و نهم انتقال یافت علاوه بر اینکه منش‌های منفی دیگری مانند جنجال‌انگیزی و تهییج افکار و احساسات عمومی با هدف بهره‌برداری سیاسی، سیاست‌بازی افراطی و فاصله گرفتن از ارزش‌ها و هنجارهای دینی و انقلابی نیز به آن اضافه شد. جالب توجه اینکه حتی نوع پوشش مسؤولان دولت اصلاحات به شکل محسوس به دوره پیشین تفاوت یافت. به عنوان مثال تفاوت پوشش روحانیون دولتی از رئیس دولت اصلاحات گرفته تا رئیس دفتر، دبیر شورایی امنیت ملی و... با قاطبه روحانیون فاصله داشت. در ادامه، دولت‌های نهم و دهم آمد؛ سیاستمدارانی

که چند سال پیش از ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد کمتر شناخته شده بودند و چهره‌هایی نوظهور به شمار می‌رفتند. مهم‌ترین ویژگی‌های تیپولوژی آنان تمرکز بر شعارهایی چون عدالت اجتماعی، بازگشت به ارزش‌های اصیل انقلابی، برجسته‌سازی عنصر ایرانی‌ت‌الیه در میان طیف منحرف دولت، آریسک‌پذیری بالا در تصمیم‌گیری‌ها و حتی اتخاذ تصمیم‌های خلق‌الساعه و جنجالی و همچنین مردم‌گرایی بود که برخی از منظر پوپولیسم به آن نگریسته‌اند.

اما کارگزاران دولت یازدهم را می‌توان به نوعی نسل جدید سیاستمداران دوره پیش از اصلاحات دانست. البته به واسطه عنوان اعتدالی که دولت برای خود برگزیده می‌توان شاهد حضور شمار قابل توجهی از اصلاح‌طلبان و البته دسته‌ای از اصولگرایان سنتی در ترکیب کابینه و در سطوح پایین‌تر معاونان وزرا، مدیرکل‌های وزارتخانه‌ها و مدیران رده‌های بعد بود. با این حال مسؤولان کنونی را از نظر منش و تیپ سیاسی می‌توان بیشتر شبیه کارگزارانی‌ها دانست یعنی اعضای تشکیلات و حزبی که به‌رغم تعلق به تقسیم‌بندی‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و حتی اعتقادی و ارزشی در دولت آقای رفسنجانی زیر چتری واحد یعنی تثبیت موقعیت دولت وقت و به طور ویژه رئیس آن اشتراکاتی تیپیکال یافتند. به همین خاطر مدیران دولت کنونی را می‌توان به نوعی «نوکار گزارانی» دانست.

برای تشریح ویژگی‌های تیپیکال نوکار گزارانی‌ها می‌توان نمونه‌هایی از رفتارهای آنان را برشمرد. «م-ا» را می‌توان از مهم‌ترین دولت‌زنان (مفهوم هم‌ارز با دولتمرد برای بانوان) دولت یازدهم دانست؛ چهره‌ای که به‌رغم تلاش برای حفظ ظاهر مذهبی، تمایل زیادی به بروز رفتارها و مواضع لیبرال، مترقی و آنسوی آب‌پسند دارد مانند رها کردن پرند به جای قربانی کردن گاو و گوسفند و تأکیدات مکرر و «صرفاً» اعلامی بر حقوق حیوانات، حقوق زنان و... «هرچ» یکی از مدیران رسانه‌های دولت یازدهم است. وی در نخستین روز ورود به محل کار به